

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 105.359 van 2 april 2002

A. 104.805/V-1.612

In zake : **de vzw Centrum voor actieonderzoek en seksuocriminele consultaties**, afgekort als **CASC**,
Gebroeders Becquélaan 8
1082 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

Tussenkommende partijen :

1. **de vzw "Unité pilote de psychopathologie légale"**,
afgekort als UPPL,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain COLMANT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen,
2. **de Universitaire Instelling Antwerpen**, afgekort als UIA,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. A. COOLSAET, advocaat,
Arthur Goemaerelei 69
2018 Antwerpen.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk Centrum voor actieonderzoek en seksuocriminele consultaties, afgekort als CASC, op 18 mei 2001 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van :

- "- het koninklijk besluit van 23 maart 2001 waarbij aan het centrum een toelage van 600.000 BEF wordt toegekend voor de periode van 1 januari 2001 tot 31 december 2001, voorzover de verwerende partij hierbij de aan de verzoekende partij toegekende toelage heeft verminderd en de werkingssfeer van haar gesubsidieerde activiteiten heeft beperkt of op zijn minst voorzover de toelage waarop de verzoekende partij voor 2000 recht heeft, hierbij op het genoemde bedrag wordt vastgesteld;
- de drie koninklijke besluiten van onbekende datum waarbij voor dezelfde periode een grotere toelage wordt toegekend aan de vzw "Brussels Steuncentrum belast met de therapeutische oriëntatie en evaluatie van plegers van seksuele misdrijven", afgekort als CA-BS, aan de vzw "Unité de psychopathologie légale", afgekort als UPPL, alsook aan het Universitair Forensisch Centrum, afgekort als UFC";

Gezien de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen op straffe van een dwangsom die de vzw Centrum voor Actieonderzoek en seksuocriminele consultaties, afgekort als CASC, op 18 april 2000 heeft ingesteld;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de op 30 en 31 mei 2000 ingediende verzoekschriften, waarbij de "Universitaire Instelling Antwerpen", afgekort als UIA, en de vzw "Unité pilote de psychopathologie légale", afgekort als UPPL, vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt in het kort geding;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2002, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 2002 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. O. RODESCH, advocaat, loco Mr. A. COLMANT, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. A. COOLSAET, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. TOEDRACHT

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Het CASC, opgericht in 1986, is een vereniging zonder winstoogmerk die tot doel heeft personen die als dader met het probleem van seksueel misbruik te maken hebben, een specifiek aangepaste evaluatie en

begeleiding door een multidisciplinair team (seksuologen, criminologen, psychiaters, psychologen, andrologen, juristen, ...) voor te stellen. Ze geeft de voorkeur aan een criminologische benadering teneinde recidive te voorkomen.

2. De verzoekende partij wordt gesubsidieerd door de Federale Staat op grond van de medewerking die ze aan het strafrechtelijke en gerechtelijke beleid van laatstgenoemde verleent. In 1994 en 1995 is deze toelage toegekend in het kader van een overeenkomst waarvan het doel erin bestond een modelexperiment met therapeutische begeleiding van daders van seksueel geweld voort te zetten.

Vanaf 1 januari 1996 is met het oog op deze toelage een ministerieel besluit vastgesteld, waarna koninklijke besluiten tot stand gekomen zijn waarvan in de aanhef verwezen wordt naar de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten in de zin van de wet van 13 april 1995 betreffende seksueel misbruik ten aanzien van minderjarigen.

3. In 1996 zijn de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderhandelingen begonnen over de kwestie van de behandeling van seksuele delinquenten. Dit initiatief heeft geleid tot de ondertekening van twee samenwerkingsakkoorden inzake begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten, het ene tussen de Federale Staat en het Waals Gewest, het andere tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap. Die akkoorden zijn ondertekend te Brussel op 8 oktober 1993. Ze hebben tot doel een vast kader te creëren dat het mogelijk maakt daders van seksueel misbruik in hun persoonlijke, relationele en maatschappelijke ontwikkeling te begeleiden en hun resocialisatie te bevorderen met het doel herhaling van seksueel misbruik, inzonderheid van minderjarigen, te voorkomen.

Sinds 1996-1997 is de toelage van de verzoekende partij, die tot dan toe, samen met het Universitair Forensisch Centrum van Antwerpen, één van de twee referentiecentra voor seksuele delinquenten in België was, jaar

na jaar gedaald. Zo heeft de verzoekende partij voor haar personeels- en werkingskosten een toelage gekregen van 8.000.000 frank (periode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996), 5.416.665 frank (periode van 1 januari 1997 tot 31 mei 1997), 7.600.000 frank (periode van 1 juni 1997 tot 31 december 1997), en 5.400.000 frank (periode van 1 januari 1998 tot 30 juni 1998).

Tegen het koninklijk besluit van 17 december 1997 waarbij laatstgenoemde toelage is toegekend, is een beroep tot nietigverklaring ingesteld dat hangende is onder het nummer A81.091/XIII-919.

Dat geldt ook voor het koninklijk besluit van 24 juni 1998, dat gemotiveerd wordt met de omstandigheid dat "(het) in het kader van de wet van 13 april 1995 (...) aangewezen is de toelage van het (CASC) voor de therapeutische begeleiding van daders van seksueel geweld te verlengen"; dat de CASC bij dat koninklijk besluit voor de periode van 1 juli 1998 tot 31 december 1998 een toelage van 3.500.000 frank wordt toegekend als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten die rechtstreeks verband houden met de behandeling van seksuele delinquenten die door de gerechtelijke instanties naar dat centrum worden verwezen.

4. Hoewel de parlementen nog niet hadden ingestemd met de samenwerkingsakkoorden, heeft de verzoekende partij op 11 december 1998 kennis genomen van de tekst van de samenwerkingsakkoorden, en aldus ook van het feit dat het "Universitair Forensisch Centrum, Universitair Ziekenhuis Antwerpen" te Edegem en de vzw "Unité Pilote de Psychopathologie Légale, Hôpital Les Marronniers" te Doornik waren aangewezen als steuncentrum in het kader van de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik om een samenwerkingsbeleid inzake begeleiding en behandeling van de delinquenten op te zetten, en heeft ze een vordering ingesteld tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij die instellingen als zodanig zijn aangewezen.

Bij een koninklijk besluit van 18 december 1998, dat gemotiveerd wordt met de omstandigheid dat "doordat de Vzw (CASC) daders van seksueel geweld begeleidt en behandelt in het kader van de wet van 13 april 1995 (...) (en dat het derhalve) aangewezen is aan die vereniging een toelage toe te kennen als tegemoetkoming in de kosten van die behandeling en begeleiding", is haar voor de periode van 1 januari tot 30 juni 1999 een toelage van 2.500.000 frank toegekend als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten die rechtstreeks verband houden met de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten die door de gerechtelijke instanties naar dat centrum worden verwezen. Tegen dat besluit is een beroep tot nietigverklaring ingesteld dat hangende is onder het nummer A.85.592/XIII-1044.

Bij arrest nr. 79.517 van 25 maart 1999 heeft de Raad van State de tenuitvoerlegging geschorst van de beslissing van onbekende datum, waarbij de Minister van Justitie de twee tussenkomenende partijen heeft aangewezen als steuncentra in het kader van de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik omdat "het dossier niet de handeling bevat waarbij de steuncentra zijn aangewezen en bijgevolg niet aantoonde dat die handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is".

5. Bij een koninklijk besluit van 3 mei 1999, dat gemotiveerd wordt met dezelfde omstandigheid als die welke wordt opgegeven in het genoemde koninklijk besluit van 18 december 1998, wordt aan de verzoekende partij voor de periode van 1 juli 1999 tot 31 december 1999 een toelage van 1.750.000 frank toegekend als tegemoetkoming in dezelfde kosten. Dat is de handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging is gevorderd en is afgewezen bij arrest nr. 87.075 van 5 mei 2000.

6. Aangezien het bedrag van de haar toegekende toelagen sinds 1997 daalt, adieert de verzoekende partij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 20 augustus 1997 en op 29 oktober 1997 wijst

die rechtbank een beschikking waarbij ze, bij voorraad uitspraak doende, de verwerende partij verbiedt de toelage van de verzoekende partij te schrappen doordat een dergelijke beslissing gegrond zou zijn op de omstandigheid dat de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest zouden weigeren met haar samen te werken of niet zouden willen dat de verwerende partij haar toelagen blijft toekennen, en waarbij ze de verwerende partij beveelt de verzoekende partij toelagen te blijven toekennen na 31 december 1997, tenzij de verwerende partij nieuwe motieven aanvoert tot staving van de schrapping van die toelagen, dit op verbeurte van een dwangsom van 13.000.000 frank per jaar. Deze beschikking heeft uitwerking ofwel tot de datum waarop de verwerende partij beslist de verzoekende partij na 31 december 1997 toelagen te blijven toekennen, ofwel tot de datum waarop de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de toekomstige beslissing van de verwerende partij indien deze de toelage van de verzoekende partij zou schrappen, ofwel, ten slotte, tot de datum waarop de termijn om een dergelijk beroep in te stellen verstreken is. De verwerende partij stelt tegen deze beschikking beroep in. Het hof van beroep te Brussel heeft op dit ogenblik nog geen uitspraak gedaan.

7. De CASC heeft bij het Arbitragehof beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen de wet van 4 mei 1999 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, het decreet van het Waalse Gewest van 1 april 1999 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, de wet van 4 mei 1999 houdende instemming tot het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik en het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 2 maart 1999 houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van

seksueel misbruik. Het Arbitragehof heeft die beroepen verworpen bij arrest nr. 101/2001 van 13 juli 2001. In de bijlagen van de samenwerkingsakkoorden worden de tussenkomende partijen aangewezen als steuncentra in de zin van die akkoorden. De tenuitvoerlegging van die beslissingen is geschorst bij het genoemde arrest nr. 79.517 van 25 maart 1999.

8. Respectievelijk op 3 mei en 26 oktober 1999 en 1 februari 2000 zijn vier koninklijke besluiten uitgevaardigd waarbij een toelage wordt toegekend aan de bij de onderhavige vordering betrokken rechtspersonen, onder wie de verzoekende partij. Tegen die besluiten is een beroep tot nietigverklaring ingesteld dat bij de griffie van de Raad van State is ingeschreven onder het nummer G/A.91.052/V-1.584. De vordering tot schorsing van hun tenuitvoerlegging werd uitgesproken door het arrest nr. 105.357 van 2 april 2002.

9. Op 3 april 2000 erkent de Minister van Justitie de tweede tussenkomende partij als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, en de eerste tussenkomende partij als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

Op 11 april 2000 erkent de Minister van Justitie de vzw CA-BE als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, ondertekend op 13 april 1999.

Tegen die beslissingen is een verzoekschrift tot nietigverklaring ingesteld dat is ingeschreven onder het nummer

G/A.92.942/V-1.611. De vordering tot schorsing van hun tenuitvoerlegging werd uitgesproken door het arrest nr.105.358 van 2 april 2002.

10. Bij arrest nr. 13/2002 van 16 januari 2002 heeft het Arbitragehof de afstand toegewezen die de verzoekende partij heeft verklaard te doen van haar beroep tot nietigverklaring van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 20 juli 2000 en van de wet van 12 maart 2000 betreffende de instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Federale Staat inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

11. Op 23 maart 2001 zijn vier koninklijke besluiten uitgevaardigd waarbij een toelage wordt toegekend aan de verzoekende partij en aan de drie steuncentra die door de Minister van Justitie zijn erkend. Bij het eerste besluit wordt 6,7 miljoen frank toegekend aan de vzw CA-BS, bij het tweede wordt 600.000 frank toegekend aan de verzoekende partij, bij het derde 8,5 miljoen frank aan de tweede tussenkomende partij en bij het vierde 8,5 miljoen frank aan de eerste tussenkomende partij. Die toelagen zijn samen goed voor 24,3 miljoen frank, het totale bedrag dat voor de toelagen beschikbaar is.

Dat zijn de handelingen waarvan de schorsing van tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

12. Bij een ministerieel besluit van 11 december 2001, dat in werking is getreden op 1 januari 2002, is de erkenning van de vzw CA-BS opgeheven en is de eerste tussenkomende partij erkend als steuncentrum ter uitvoering van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie.

II. IN RECHTE

Overwegende dat de beslissing om het onderhavige beroep in te stellen op het eerste gezicht op regelmatige wijze lijkt te zijn genomen door de verzoekende partij; dat, als de bodemprocedure wordt voortgezet, de verzoekende partij echter door overlegging van het register van de besluiten van de raad van bestuur zal moeten bewijzen dat de beslissing om het beroep tot nietigverklaring in te stellen, daadwerkelijk rechtsgeldig binnen de gestelde termijn is genomen;

Overwegende dat de heer Freddy GAZAN op de terechtzitting van 12 februari 2002 voor de verzoekende partij is verschenen en een door de voorzitter, de penningmeester en de secretaris ondertekend afschrift van een besluit van de raad van bestuur heeft overgelegd waarbij hem opdracht wordt gegeven om de belangen van de raad van bestuur en van de vereniging in dezen te verdedigen en te vertegenwoordigen; dat uit zijn uitleg blijkt dat hij geen voorzitter of bestuurder van de CASC meer is, maar nu directeur van die vereniging is; dat hij in die hoedanigheid niet bevoegd is om de verzoekende partij in rechte te vertegenwoordigen, dat die vertegenwoordigingsbevoegdheid krachtens artikel 19 van de statuten van de verzoekende partij eigenlijk toekomt aan de voorzitter of aan een bestuurder die daartoe door de raad van bestuur is gemachtigd; dat volgens artikel 4, derde

lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing, tot het opleggen van een dwangsom of tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt afgewezen, wanneer de aanvrager niet aanwezig of vertegenwoordigd is op de terechtzitting; dat, aangezien dat hier het geval is, de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de “Universitaire Instelling Antwerpen”, afgekort als UIA, en de vzw "Unité pilote de psychopathologie légale", afgekort als UPPL, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen op straffe van een dwangsom worden afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van tussenkomst in het kort geding komen ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van elk 125 euro.

De beslissing over de kosten van het beroep in kort geding wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 2 april tweeduizend en twee in openbare terechtzitting van de Ve kamer van de Raad van State, door :

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT

R. ANDERSEN.